

คำบรรยายธรรมนิพนธ์ เรื่อง “การบรรลุพุทธภาวะในชั่วชีวิตนี้”

สังฆกรรมหัตถ์ธรรมในชีวิตของสรรพสัตว์ทั้งปวง

การที่เราจะได้เป็นอิสระจากความทุกข์แห่งการเกิด และการตายได้นั้น ท่านจะต้องรู้หรือเข้าถึงสังฆกรรมหัตถ์ธรรมที่แฝงเร้นอยู่ในชีวิตของสรรพสัตว์ทั้งปวง พระนิชิเร็น ไดโชนิน เขียนไว้ว่าการที่จะทำเช่นนี้ได้ เราจะต้องสวด นัมเมียวโฮเร็งเงเคียว ซึ่งเป็น “สังฆกรรม หรือความจริงมหัตถ์ธรรมที่แฝงเร้นอยู่ในชีวิตสรรพสัตว์ทั้งปวงตั้งแต่แรกดั้งเดิมแล้ว” และเป็นแก่นสำคัญแท้จริงของสกลจักรวาลที่เกื้อหนุน โอบอุ้มทุกสิ่งทุกอย่าง พระพุทธ คือบุคคลที่รู้ว่ามิกกอนนีอยู่ที่รากเหง้าแห่งชีวิตของตนเอง

ความหมายของ เมียวโฮเร็งเงเคียว

พระนิชิเร็น ไดโชนิน ได้บอกชื่อของสังฆกรรมหัตถ์ธรรมอันนี้ว่า คือ เมียวโฮเร็งเงเคียว อันเป็นชื่อของกฎสำคัญแท้จริง เมื่อผู้ใดสวดชื่อของกฎอันนี้ ก็เท่ากับเขาได้เข้าถึงแลเห็นสังฆกรรมหัตถ์ธรรมนี้แล้ว การสวดทำให้เรามีชีวิตอยู่ในวิถีทางเดียวกันกับผู้ที่ได้เห็นสังฆกรรมนี้แล้ว

ลักษณะความมีดมในจิตขั้นลึกสุด

สิ่งที่ปกคลุมพลังของธรรมหัตถ์ธรรมไม่ให้ปรากฏออกมา ในทางพุทธศาสนาเรียกว่า ความมีดมในจิตขั้นลึกสุด ซึ่งมันคือ ความหลงผิดที่ฝังลึก หรือความโง่เขลาของเราเอง ความมีดมขั้นลึกสุด คือความโง่เขลาขั้นลึกสุดที่มีต่อธรรมหัตถ์ธรรม มันจะนำความสับสนปั่นป่วนมาให้เรา มันทำให้เราตกไปอยู่ใต้อำนาจของความมีดมแห่งชีวิต และทำให้หันเหไปสู่ความทุกข์ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ความมีดมในจิตขั้นลึกสุดของเราคือ รากแห่งความทุกข์ และไร้ความสุข เมื่อใดที่เราได้ตื่นรู้สึกตัวถึงธรรมหัตถ์ธรรมแล้ว ความมีดมในจิตขั้นลึกสุดนี้ก็จะถูกกำจัดออกไป พิชิตความมีดมในจิตด้วยความศรัทธา

ตามคำสอนในสังฆกรรมปุณทริกสูตร ซึ่งแสดงให้เห็นความรู้แจ้งของพระพุทธ และพระนิชิเร็น ไดโชนินค้นพบ เมียวโฮเร็งเงเคียว อันเป็นชีวิตของพระพุทธภายในชีวิตของท่านเอง ด้วยการคืนรนต่อสู ท่านไดโชนินได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ธรรมหัตถ์ธรรมนั้น มีอยู่ภายในชีวิต การที่เราจะทำให้ นัมเมียวโฮเร็งเงเคียว ปรากฏออกมาได้นั้น เราก็ต้องสวด นัมเมียวโฮเร็งเงเคียวในลักษณะเดียวกันกับพระนิชิเร็น ดอกย้ำความสำคัญในการสวดของเราต้องเป็นไปด้วยจิตใจที่ต่อสู้อับไล่ความมีดมในจิตขั้นลึกสุด นี่คือนิจใจแห่งความศรัทธาที่แท้จริง ความมีดมในจิตปรากฏขึ้นมาในหลายรูป

เป็นต้นว่า ความสงสัย ขาดความมั่นใจ ความทุกข์ และอื่นๆ อีกนานนับประการ คนเราจะเอาชนะ
ความมีดมนต่างๆ ทั้งหมดได้โดยการใช้พลังศรัทธาเท่านั้น

แสวงหาธรรมที่อยู่ภายในชีวิตเรา

พระนิชิเร็น ได้ตักเตือนว่า ถึงแม้เราจะสวดนมัสเมียวโฮเร็งเงเคียว แต่ถ้าเราคิดไปว่าธรรมหัตถ์ศ
จรรย์อยู่ภายนอกตัวเราแล้ว ธรรมที่เราปฏิบัติก็ไม่ใช่ธรรมหัตถ์ศจรรย์ แต่กลายเป็นธรรมที่ต่ำลงมา
ดังนั้น เราจะไม่สามารถบรรลุพุทธภาวะได้ในชีวิตนี้ เพราะเหตุนี้ พระนิชิเร็นจึงสอนว่า เราทุกคน
ต้องทำความเชื่อมั่นให้มากขึ้นว่า “เมียวโฮเร็งเงเคียว คือชีวิตของข้าพเจ้าเอง” ด้วยความเชื่อมั่นเช่นนี้
จะทำให้เราสามารถบรรลุพุทธภาวะได้ในชั่วชีวิตเดียวนี้

“ถ้าท่านคิดว่าธรรมหัตถ์ศจรรย์อยู่ภายนอกชีวิตตนเอง”

ดังที่พระนิชิเร็นได้กล่าวไว้ “ถ้าท่านคิดว่าพระธรรมนี้อยู่ภายนอก” ซึ่งเป็นการที่ท่านหมายความว่า
เป็นการคิดเห็นพุทธศาสนาเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งภายนอกมากกว่าชีวิตของตนเอง เช่น คนบางคน
เคารพนับถือพระพุทธ และพระโพธิสัตว์ แต่คิดว่าตนเองไม่มีความสำคัญ หรือไม่น่าเคารพนับถือ
ดังนี้แล้ว ก็หมายความว่า กำลังมองเห็นพระพุทธ และพระโพธิสัตว์เป็นมนุษย์ชั้นพิเศษ การกระทำ
เช่นนี้คือการรังเกียจตนเอง ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ แม้ว่าบุคคลดังกล่าวจะดูเหมือนว่ามีความศรัทธา
เข้มแข็ง แต่กลับเป็นว่าเขามีความคิดเหมือนดังว่า ชีวิตเขาไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับเมียวโฮเร็งเงเคียว
เลย และนอกจากนั้น ถ้าเขายอมรับสื่อกลางเป็นผู้ช่วยเชื่อมโยงชีวิตของเขาเข้ากับธรรม และคิดว่าผู้เป็น
สื่อกลางนั้นเป็นผู้ที่สูงส่งกว่า ก็เท่ากับเขาคิดว่า “ธรรมหัตถ์ศจรรย์อยู่ภายนอกตนเอง” ความคิดเห็น
เกี่ยวกับการแบ่งชั้นแบ่งแยกฐานะต่างๆคือหลักสำคัญของคณะพระสงฆ์ในนิคายานิชิเร็น โชชินั่นเอง

พระนิชิเร็นสอนให้รู้ว่า การสวดนมัสเมียวโฮเร็งเงเคียว ด้วยความคิดเห็นดังกล่าว ไม่ใช่วิธีการ
ปฏิบัติธรรมอย่างถูกต้องที่จะทำให้สามารถบรรลุพุทธภาวะได้ในชั่วชีวิตนี้

“การรู้ถึงธรรมชาติที่แท้จริงแห่งชีวิตของตนเอง”

พระนิชิเร็น ไดโชชินิน ยังตักเตือนเราอีกว่า อย่าได้แสวงหาพุทธธรรมภายนอกตนเอง ถ้าเราทำ
ไปเช่นนั้น “แม้ว่าจะปฏิบัติธรรมถึงหมื่นวิธี หรือประกอบกรรมดีถึงหมื่นอย่าง” เราก็จะไม่เป็นอิสระ
จากความทุกข์ หรือพ้นจากความทุกข์ได้เลย มันช่างเปล่าประโยชน์คุณเดียวกับการฝึนนับความร่ำรวย
ทรัพย์สินเงินทองของเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นความพยายามที่เสียเวลาไปเปล่าๆ ด้วยเหตุนี้ พระนิชิเร็นจึง
ย้ำร่ำสอนให้เรา “เข้าถึงธรรมชาติที่แท้จริงแห่งชีวิตของเรา” ให้ได้ โดยแสวงหาธรรมอันสูงสุดแห่ง

นมเมียวโฮเร็งเงเคียว ภายในชีวิตของเราเอง

“การปฏิบัติแบบยากลำบากแสนสาหัสอย่างไม่มีที่สิ้นสุด”

ถ้าเราแสวงหาธรรมหัตถ์จรรยัภายนอกตนเอง เราจะไม่มีความได้พบ ไม่ว่าเราจะมานะพยายามเพียงใดก็ตาม เพราะฉะนั้น ความมานะพยายามของเราจะเป็น “ความยากลำบากแสนสาหัสอย่างไม่มีที่สิ้นสุด” กรรมชั่วของเราก็จะยังคงอยู่เหมือนเดิม และทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นเหตุแห่งความทุกข์ต่อไปอีก

พุทธนิทาน เรื่อง “อัญมณีในเสื้อคลุม”

พุทธนิทานที่อยู่ในสังฆกรรมปุณฺฑริกสูตรเรื่องนี้ เป็นการอุปมาว่า คนเราร้อนเร่งรีบไปตามหนทางชีวิตอย่างไรความสุขโดยไม่รู้ว่าจะถึงแห่งทรัพย์สมบัติอันมากมายมหาศาลมีอยู่ภายในชีวิตของตนเอง นี่คือเรื่องที่พระนิชิเร็นกล่าวในธรรมนิพนธ์ตามที่ท่านเขียนว่า “ถ้าท่านคิดว่าธรรมหัตถ์จรรยัอยู่นอกตนเอง...” (ธรรมนิพนธ์ หน้า 3) คนเราเที่ยวแสวงหาธรรมไปทั่วทุกแห่ง แต่ธรรมนั้นอยู่ที่ใดเล่า ก็อยู่ในชีวิตของเขาเองนั่นแหละ เพราะเขามัวไปแสวงหาธรรมภายนอกตนเอง เขาจึงต้องเป็นทุกข์

เมื่อใดที่เราสวด นมเมียวโฮเร็งเงเคียว อันเป็นธรรมที่อยู่ภายในตัวเราเอง เราควรระมัดระวังอย่าให้ตกหลุมพรางเช่นนั้น (คือ อย่าคิดว่าธรรมอยู่นอกตนเอง) เมื่อเราต้องพบกับอุปสรรค เราจะต้องยอมรับเข้ามาเป็นสิ่งที่เราจะต้องดิ้นรนต่อสู้ หรือทำทายเป็นอุปสรรคนั้นๆ โดยไม่ตำหนิติเตียนผู้อื่น การปฏิบัติตามวิธีดังกล่าวนี้ จะทำให้เราสามารถดึงคุณพลังของ นมเมียวโฮเร็งเงเคียว และประสพกับความสุขที่เราสร้างขึ้นเองได้

“ความคิดเห็นของพวกเขาไม่แตกต่างไปจากคนนอกพุทธศาสนา”

พระนิชิเร็น ไดโชนิน ได้สอนว่า ถ้าเราแสวงหาธรรมนอกตนเองแล้ว ไม่ว่ารูปลักษณะภายนอกจะดูดีเพียงใดก็ตาม แต่เราก็จะไม่แตกต่างกับการปฏิบัติคำสอนที่ไม่ใช่พุทธศาสนา นี่ก็สิ่งที่แสดงให้เห็นว่า เหมือนกับเรื่องซึ่งเกิดขึ้นกับพวกที่เป็นศิษย์สาวกของนิกายนิชิเร็น โชชู ถึงแม้ว่าพวกเขาจะประดิษฐานโงะฮนซุ และสวดนมเมียวโฮเร็งเงเคียวอันเดียวกัน แต่ว่าแก่นสำคัญแห่งความศรัทธาของเขาจะต้องขึ้นอยู่กับพระสงฆ์ หรือต้องอาศัยพึ่งพาพระสงฆ์เป็นหลัก เขาคิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นได้ด้วยดี ตราบใดที่พวกเขาโน้มมนต์พระสงฆ์มาสวดมนต์อธิษฐานให้เขาในพิธีงานศพ เรื่องนี้หาใช้สิ่งอื่นใดไม่ นอกจากเป็นการแสวงหาธรรมจากภายนอกชีวิตของพวกเขาเอง หรือเป็นการปฏิบัติ

แบบใช้วิธีนอกศาสนาพุทธเป็นหัวใจสำคัญในการปฏิบัติธรรม ซึ่งเป็นเรื่องที่ปรมาจารย์เทียนไท่ได้กล่าวตำหนิติเตียนผู้ที่ปฏิบัติธรรมตามแบบอย่างนี้ ดังที่ท่านได้เขียนไว้ในตำราชื่อ มหาสมถวิปัสสนา ดังที่พระนิชิเร็นได้หยิบยกขึ้นมาอ้างอิงว่า “ถึงแม้บุคคลพวกนี้จะได้ปฏิบัติศึกษาพุทธศาสนา แต่ทว่าความคิดเห็น หรือความเข้าใจของพวกเขาไม่ได้แตกต่างไปจากพวกนอกศาสนาพุทธ” (ธรรมนิพนธ์ หน้า 4) “พวกนอกศาสนาพุทธ” ในที่นี้หมายถึง บุคคลที่ดูเหมือนว่า นับถือศาสนาพุทธ แต่มีความคิดเห็น หรือความเข้าใจแบบพวกนอกศาสนาพุทธ

ตอนที่ 3 การโต้แย้งคำสอนที่ผิดเพี้ยนของนิกายนิชิเร็น โชชิว

องค์กรเอสจีไอ อุทิศตนตาม “คำมั่นสัญญาที่ยิ่งใหญ่” ของพระนิชิเร็น

โคเซ็น รุฝุ หรือการเผยแผ่ธรรมไฟศาล คือสิ่งที่พระนิชิเร็น ไดโชนิน ได้มอบหมายให้แก่ผู้ปฏิบัติพุทธธรรมคำสอนของท่านทุกคน จะเห็นได้จากธรรมนิพนธ์จำนวนมากหลายฉบับที่พระนิชิเร็นเน้นถึงความสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อทำให้ “ความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ในการเผยแผ่ธรรมไฟศาล” บรรลุผลสำเร็จ (เช่นในธรรมนิพนธ์ เรื่อง “มรดกธรรมอันสูงสุดของชีวิต” หน้า 217) ใน “บันทึกคำสอนปากเปล่า” พระนิชิเร็น ได้กล่าวว่า “คำมั่นสัญญาอันยิ่งใหญ่หมายถึง การเผยแผ่สังฆกรรมปณทริกสูตร” ด้วยเหตุนี้ องค์กร โชคา งักโค ได้อุทิศตนมาตั้งแต่ตอนเริ่มก่อตั้งสมาคมเพื่อเผยแผ่พุทธศาสนาของพระนิชิเร็น เพื่อความสุขแท้จริงของปวงชนทั้งหลาย และเพื่อสันติสุขที่จะคงอยู่ตลอดไปของโลกทั้งโลก เนื่องจากพวกเรารับเอา “คำมั่นสัญญาอันยิ่งใหญ่ของพระนิชิเร็น” มาเป็นของเราเอง ดังนั้น พวกคณะสงฆ์จึงได้พยายามทำลายโชคา งักโค ซึ่งทำให้พวกเขาได้ชื่อว่า เป็นผู้ก่อกรรมชั่วขั้นร้ายแรง ถือว่าเป็นการทำงานงานโคเซ็น รุฝุ ดังนั้น จึงเป็นการทรยศต่อความประสงค์ของพระนิชิเร็น

โต้แย้งเรื่องสังฆนายก คือผู้ที่ “มีอำนาจเด็ดขาด” เพียงผู้เดียว

นิกายนิชิเร็น โชชิว ได้เอาหลักคำสอนที่ผิดเพี้ยนมาแอบอ้างว่า พระสังฆนายกคือ ผู้มีอำนาจเด็ดขาดแต่เพียงผู้เดียว ซึ่งไม่มีที่ไหนเลยในธรรมนิพนธ์ของพระนิชิเร็น และในเอกสารต่างๆ ของพระนิโค โชนิน ผู้เป็นศิษย์ของท่านไดโชนินไว้วางใจมากที่สุด ได้สอนถึงเรื่อง “การมีอำนาจเด็ดขาดของสังฆนายก หรือการปฏิบัติตามสังฆนายก เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อการบรรลุพุทธภาวะ การที่คณะสงฆ์อ้างสิทธิ์เช่นนี้ ขัดกับหลักของพุทธศาสนาของพระนิชิเร็นทุกอย่าง

ใน “โอวาท 26 ข้อ” พระนิโค โชนินได้เขียนไว้ว่า “จงอย่าปฏิบัติตาม แม้ว่าเขาจะเป็นสังฆ-

นายก ถ้าหากเขาทำตัวขัดกับพุทธธรรม พร้อมทั้งเสนอความคิดเห็นของตนเองออกมาด้วย” จากคำพูดอันเคร่งครัดของพระนิกโคประโยชน์นี้ คือการโต้แย้งความคิดเห็นที่ว่า “สังฆนายกคือผู้มีอำนาจเด็ดขาด” อย่างชัดเจนทีเดียว

มรดกแห่งธรรมจะต้องแบ่งปันให้แก่ปวงชนทุกคน

นิกายนิชิเร็น โชชิว ได้แสดงความคิดเห็นอย่างผิดเพี้ยนในเรื่องมรดกธรรม โดยอ้างว่าสังฆนายกผู้เดียวเท่านั้นที่ครอบครองตัวตนเร็นลับแห่งธรรม และการรู้แจ้งของพระนิชิเร็น ไคโซนิิน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะถ่ายทอดให้กันได้ โดยเฉพาะจากสังฆนายกองค์หนึ่งไปยังสังฆนายกลำดับต่อๆ กันไปเท่านั้น ด้วยวิธีการแต่งตั้งขึ้นมา และประกอบพิธีถ่ายทอดธรรม แต่ว่าความคิดเห็นเช่นนี้ก็ตรงกันข้ามกับคำสอนในพุทธศาสนาของพระนิชิเร็นทุกทาง พระนิชิเร็นไม่ได้ประสงค์ที่จะให้เลือกเฟ้นบุคคลแค่ 2-3 คนมาเป็นผู้ครอบครองพระธรรมแห่งนัมเมียวโฮเร็งเงเคียว

ในธรรมนิพนธ์ เรื่อง “มรดกธรรมอันสูงสุดแห่งชีวิต” เราจะเห็นถึงจุดประสงค์ของพระนิชิเร็นอย่างชัดเจน ดังที่ท่านเขียนว่า “นิชิเร็น ได้มานะพยายามปลูกประชาชนทุกคนในประเทศญี่ปุ่น ให้มาเข้าศรัทธาในสัทธรรมปุณฑริกสูตร เพื่อทุกคนจะได้รับมรดกธรรม และบรรลุพุทธภาวะกันได้” (ธรรมนิพนธ์ หน้า 217)

ในพุทธศาสนาของพระนิชิเร็นนั้น มรดกแห่งธรรมจะต้องเพื่อแผ่ให้แก่ทุกคน โดยใช้ความศรัทธาต่อ โงะฮนซัน และต่อธรรมมหัศจรรย์แห่งนัมเมียวโฮเร็งเงเคียว

ความศรัทธา คือมรดกแห่งธรรม

ในธรรมนิพนธ์ เรื่อง “มรดกธรรมอันสูงสุดแห่งชีวิต” พระนิชิเร็น ได้สรุปว่า “ถึงแม้จะเคารพยึดมั่นในสัทธรรมปุณฑริกสูตร แต่ถ้าขาดมรดกแห่งความศรัทธา ก็จะไม่มีความหมายใดๆ ทั้งสิ้น” (ธรรมนิพนธ์ หน้า 218) เนื่องจากที่เราสามารถเป็นผู้รับสืบทอดมรดกธรรม และทำให้ปรากฏออกมาได้จากภายในชีวิตเรา โดยใช้ความศรัทธาเท่านั้น พระนิชิเร็นถึงได้อธิบายว่า ความหมายอันสำคัญของมรดกธรรมก็คือ ความศรัทธา หรือจะกล่าวอีกทางหนึ่งก็คือ มรดกธรรม คืออีกชื่อหนึ่งของการมีความศรัทธาที่ถูกต้องในพุทธศาสนาของพระนิชิเร็น

การบรรลุพุทธภาวะขึ้นอยู่กับศรัทธา และปฏิบัติ

พระนิชิเร็น ไคโซนิิน เน้นว่า คนเราจะบรรลุพุทธภาวะได้นั้นขึ้นอยู่กับความศรัทธา และการ-

ปฏิบัติของตนเองในระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ ดังตัวอย่างที่พระนิชิเร็นเขียนถึงลูกศิษย์ท่านหนึ่งว่า “สามิที่รักของท่าน ได้อำลาจากโลกไปแล้ว และเขาได้บรรลุพุทธภาวะตามสภาพที่เขาเคยเป็นอยู่ ก็เพราะตอนที่ เขายังมีชีวิตอยู่นั้น เขาได้สวดนัมเมียวโฮเร็งเงเกียว” (ธรรมนิพนธ์ หน้า 1064) การที่คณะสงฆ์อ้างว่า จำเป็นจะต้องให้พระสงฆ์มาสวดอธิษฐานทำพิธีในงานศพแล้วผู้ตายถึงจะบรรลุพุทธภาวะได้ จึงเป็นการที่นิกายนิชิเร็น โชชิว มีความคิดเห็นผิดไปจากพุทธศาสนาของพระนิชิเร็น

ความเสมอภาคของปวงชนทุกคน คือสัญลักษณ์ของพุทธศาสนาของพระนิชิเร็น

นิกายนิชิเร็น โชชิว ได้แอบอ้างว่า พระสงฆ์เป็นบุคคลที่สูงส่งเหนือพวกฆราวาส ในด้านที่เกี่ยวกับว่าพระสงฆ์เป็นผู้มีพลังจิตที่จะเข้าใจ และปฏิบัติธรรมได้ดีกว่าพวกฆราวาส หรือสามัญชนพระนิชิเร็น และพระนิโคโงไม่เคยสอนว่า การที่ผู้ปฏิบัติธรรมจะบรรลุพุทธภาวะได้นั้น จะต้องขึ้นอยู่กับฐานะ หรือตำแหน่งในสังคมต่างๆ ท่านทั้งสองเคยแต่สอนว่า พระสงฆ์ และฆราวาสนั้นเท่าเทียมกันหมด ดังที่ท่านเขียนไว้ในธรรมนิพนธ์ว่า “พระพุทธเจ้าจะพิจารณาด้วยความเห็นอันแน่นอนว่า ผู้ที่เคารพยึดมั่นต่อสัทธรรมปุณฑริกสูตรไม่ว่าจะเป็นฆราวาสชาย หรือหญิง หรือเป็นพระภิกษุสงฆ์ หรือภิกษุณี คือศาสดาแห่งธรรมของสรรพสัตว์ทั้งปวง” (ธรรมนิพนธ์ หน้า 463) การที่คณะสงฆ์แบ่งแยกความสูงต่ำระหว่างฆราวาส กับพระสงฆ์นั้น จึงเป็นการกระทำที่ผิดเพี้ยนไปจากจุดประสงค์ของพุทธศาสนา อันเป็นพระธรรมคำสอนที่ช่วยให้คนทุกคนบรรลุพุทธภาวะได้เท่ากันหมด